

sættelse, og han har ogsaa ment, at mange af disse Udsættelser skulde kun være for saa kort Tid, at han forbeholdt sig at gennemføre nogle af disse Foranstaltninger paa Tillægsbevillingsloven. Derfor har jeg haft god Grund til at kalde dem for Udsættelser, og det har ikke været os forelagt som andet fra dette Ministeriums Side. Fra dette Ministeriums Side have de været planlagte som Udsættelser; det have de været, den Gang de talte med Generalerne om det, om det kan der ikke være Tvivl, og de have været forelagte Finansudvalget og ere vedtagne her i Tinget som Udsættelser og ikke som andet; derfor er der god Mening i at kalde dem saaledes.

Saa siger den højtærede Finansminister til sin Undskyldning — for det var kun Undskyldninger, den højtærede Finansminister anførte —, at Ministeriet kunde ikke begynde med at opløse Folketinget, eftersom Ministeriet savnede Penge i Kassen og ikke kendte noget til Forholdene, da det traadte til. Den højtærede Finansminister har gentagne Gange sagt, at han kendte ikke noget til de vanskelige finansielle Forhold, der vare til Stede, og den højtærede Finansminister har bebrejdet Finansminister Brun, at han ikke gav nogen Besked, da vi vedtog Forsvarslovene. Finansminister Brun sagde ellers i Sommer ved Behandlingen af Loven om Optagelse af Statslaan udtrykkelig, at der vilde komme et Underskud. Nøjagtigt, absolut, altsaa paa Kroner og Øre, kunde det ikke siges, hvor meget Underskuddet vilde andrage, da Regnskabet langt fra var saa vidt færdigt, at man kunde opstille et nøjagtigt Tal, men han antog, at Underskuddet vilde blive 12—14 Mill. Kr., og det er jo ikke meget langt fra det Tal, den ærede Finansminister selv har anført. For øvrigt har det jo ikke været saa vanskeligt for Ministeriets Medlemmer at komme til Tal, saa det er kun en tom Undskyldning, naar den højtærede Finansminister nu siger, at de kendte ikke Forholdene, saa de kunde ikke opløse Folketinget. Jo, de kunde magelig opløse Folketinget, naar de havde Villie dertil, men den havde de Herrer ikke. (Afbrydelse: Mod!) Naa, det var Mod, de ikke havde, siges der; maaske baade Mod og Villie savnedes.

Men os bebrejdede den højtærede Finansminister Mangel paa Mod overfor de 6 Millioner. Han sagde, at vi kunde have sat Bevillingen ind igen, da vi havde hørt Udtalelserne ved Generaldebatten og hørt Forsvarsministeren, eller hvem det nu var, saa kunde vi have standset Behandlingen

og sat de 6 Mill. Kr. ind. Jeg ved ikke, — det er i alt Fald en ny Oplysning for mig —, hvorledes Finansloven saa skulde behandles, den var jo vedtagen, alle Paragrafferne vare vedtagne. Jeg kender ikke noget i Forretningsordenen, der hjemler det, at man paa det Tidspunkt kan standse Behandlingen og tage Paragrafferne op til Forhandling igen. Generaldebatten finder Sted om selve Lovens Vedtagelse, ikke om de enkelte Paragraffer eller Ændringsforslag til disse. Saa det kender jeg ikke noget til. Det tror jeg, den højtærede Finansminister tager fejl i. Men jeg skal bortse fra det, for der var politisk set aldeles ingen Grund for os til at standse Finanslovens Behandling eller foretage andre højtidelige Foranstaltninger i Anledning af Ministeriets Udtalelser, da vi jo vidste, at Ministeriet vilde have os til Valg om en Maanedes Tid eller saa. Naar vi vide, at nu kommer Valget, og at Sagen skal afgøres for Vælgerne, er det den klareste og bedste Afgørelse, vi kunne ønske at faa, for den skaffer formodentlig Fred for alle de Eksperimenter, Ministeriet ellers forlyster sig med her i Landet, og jeg vilde anse det for meget uheldigt, om det Valg, der er bebudet saa ofte, ikke skulde kunne finde Sted nu. Det bliver nemlig Befolkningen, som een Gang for alle afgør, om Lov skal være Lov, eller Loven skal laves om igen. Nu har vort Folk i Vinter levet paa Finansministerens Ord om, at Lov er Lov, og Loven skal holdes, og har troet, at saa gik det vel saadan, og at saa var det vel Meningen fra Ministeriets Side. Men nu har det hørt, at de Love, som der er kæmpet saa stærkt om det sidste Aar, skal der laves en ny Kamp om, og at Grunden er den, at Ministeriet ved ingen Udvej til at finde Flertallet, det er den eneste Udvej, de tro at kunne finde Flertallet paa. Det kunne de nu heller ikke finde derpaa, og nogen anden Ting have de ikke at møde med. Men naar nu den Kamp skal rejses paa ny, bliver det Folkets Sag at afgøre, om det skal være saa eller ikke være saa. Derfor ønsker jeg Valgene. Den højtærede Finansminister tager meget fejl, hvis han tror, jeg ikke ønsker at komme ud til Vælgerne. Jeg ønsker det og ønsker, det sker hurtigt. Se, derfor var der ingen Grund for os til at tage saa forfærdelig højtideligt paa de 6 Mill. Kr., for der sker ingen Skade nu i Øjeblikket med Udsættelsen. Det ere vi alle enige om. Men vi ere fra den Side, hvortil jeg hører, lige saa enige om, at de Love, som bleve førte igennem, vare